

RETTEEN I HORSENS DOM

afsagt den 17. september 2018

Sag BS-7105/2018-HRS

Politiforbundet som mandatar for
J (advokat Kira Kolby Christensen)

mod

Ankestyrelsen
(advokat Christian Bo Kolding-Krøger ved advokatfuldmægtig Maja Friis
Hindsig)

Denne afgørelse er truffet af dommer Charlotte Hove Lasthein.

Sagens baggrund og parternes påstande

Sagen er anlagt den 28. februar 2018. Sagen drejer sig om, hvorvidt J den 7. februar 2014 pådrog sig en arbejdsskade efter arbejdsskadesikringslovens § 5 i forbindelse med, at han under oprydningen efter en julefrokost arrangeret af sin arbejdsgiver blev lagt ned af en kollega.

Sagsøgeren, J, har fremsat følgende påstand:

”Sagsøgte, Ankestyrelsen, skal anerkende, at sagsøger, J, den 7. februar 2014 var udsat for en hændelse, der er omfattet af arbejdsskadesikringslovens regler.”

Sagsøgte, Ankestyrelsen, har påstået frifindelse.

Oplysningerne i sagen

Den 7. februar 2018 meddelte Ankestyrelsen, at de ikke ville genoptage sagen vedrørende den arbejdsulykke, som J havde anmeldt, og hvorom Ankestyrelsen havde truffet afgørelse om afvisning den 21. oktober 2016.

Af epikrise fra Ortopædkirurgisk afdeling Vejle, Sygehus Lillebælt, af 7. februar 2014 fremgår, at J henvendte sig på afdelingen med følgende henvisningsårsag:

" ...

30-årig mand henvender sig til skadestuen med smerter i højre knæ efter han er vredet i knæet i nat under en tumult med en kammarat. Kan ikke præcisere om der har været valgus eller varus vrid

..."

Det fremgår videre af epikrisen, at J fik smertestillende behandling, og at han skulle henvende sig til egen læge om 3-4 uger, hvis han fortsat havde gener.

Den 15. september 2015 anmeldte J en arbejdsulykke til Arbejdsskadestyrelsen. Om hændelsesforløbet havde han anført følgende:

"

I forbindelse med julefrokost i Operativ Specialafdeling i afdelingens lokaler på adressen ..., kom undertegnede til skade med mit højre knæ. Kl. var ca. 01:00, og vi var ved at rydde op i lokalet. I forbindelse med dette stillede jeg mig for sjov i vejen for en kollega, som herved i sjov forsøgte at lægge mig ned på gulvet. Desværre ville mit ben og krop ikke samme vej, og jeg mærkede et smæld i mit højre knæ, og kraftig smerte til følge. Jf. vedhæftet sygejournal, har man ikke konstateret en konkret skade på daværende tidspunkt. Her ca. 1,5 år efter har jeg stadig problemer med knæet, hvorfor jeg igen kontaktede egen læge, der henviste mig til Horsens sygehus. Ved MR-skanning har man kunnet konstatere en læsion af korsbånd i højre knæskal. Derfra retter jeg først henvendelse nu, idet skadens omfang først er kommet frem i forbindelse med MR-skanningen."

Sydøstjyllands Politi besvarede den 2. november 2015 et spørgeskema fra Arbejdsskadestyrelsen, hvoraf blandt andet fremgår:

" ...

Var virksomheden arrangør, og med til at fastsætte rammerne for arrangementet?

Ja

...

Var deltagerne i arrangementet underlagt instruktion fra virksomheden som arbejdsgiver eller repræsentant for virksomheden?

Nej, naturligvis sker opførsel med god pli og ansvarlighed

Deltog virksomheden eller virksomhedens repræsentanter i arrangementet?

Ja, både nærmeste leder og dennes leder.

..."

Den 29. december 2015 traf Arbejdsskadestyrelsen afgørelse om at afvise den anmeldte skade. Af begrundelsen fremgår:

"Vi kan ikke anerkende ulykken den 7. februar 2014 som en arbejdsskade, fordi du ikke var omfattet af arbejdsskadesikringsloven på tidspunktet for ulykken.

Vi har lagt vægt på, at du kom til skade med dit knæ i forbindelse med at for sjov sloges med en kollega under oprydning efter julefrokost på arbejde. Du var ikke var dækket af loven da du kom til skade, fordi skader forvoldt ved leg, skænderi, kådhed eller håndgemæng ikke er omfattet af Arbejdsskadelovgivningen.

Derfor anerkender vi ikke din knæskade som en arbejdsskade."

Den 21. oktober 2016 meddelte Ankestyrelsen, at Ankestyrelsen ligeledes ikke anså skaden for sket i forbindelse med arbejdet eller de forhold, som arbejdet er foregået under. Ankestyrelsen begrundede sin afgørelse med følgende:

" Vi vurderer, at du ikke er kommet til skade som følge af arbejdet eller under arbejdets forhold, og du er således ikke omfattet af Arbejdsskadeloven.

Vi vurderer, at selve julefrokosten og den efterfølgende oprydning er en del af arbejdets forhold, men at den konkrete hændelse er forårsaget af din og din kollegas kådhed, som ikke er omfattet af arbejdets forhold.

Om arrangementet

I forhold til julefrokosten og den efterfølgende oprydning har vi lagt vægt

på, at arbejdsgiver arrangerede og var med til at fastsætte rammerne for arrangementet. Derudover stillede arbejdsgiver lokaler til rådighed, og formålet med arrangementet var at styrke sammenholdet på tværs af

afdelingen. Der var ikke pligt til at deltage, men nærmeste leder og dennes leder deltog også i arrangementet.

Vi har herefter lagt vægt på, at da selve arrangementet er omfattet af arbejdets forhold er den efterfølgende oprydning også omfattet.

Om den konkrete hændelse

Vi vurderer, at det er begge parters kådhed, som er årsagen til hændelsen.

Vi vurderer således, at der ikke er grundlag for at antage, at du ikke handlede i kådhed, men at det alene er kollegaens uventede handling, som kan betragtes som kådhed, sådan som din advokat anfører i klagen.

Du har oplyst, at I var ved at rydde op i lokalet efter julefrokosten. I forbindelse med dette, stillede du dig for sjov i vejen for en kollega, som herved i sjov forsøgte at lægge dig ned på gulvet.

Kådhed betyder, at man er munter, veloplagt og/eller ivrig på en løssluppen måde. Vi mener, at ovenstående hændelsesforløb er udtryk for kådhed fra begge involverede.

Vi mener derfor, at principafgørelse 44-10 ikke er sammenlignelig med din sag. I principafgørelsen anerkendte vi en øjensskade opstået efter, at en kollega havde kastet en sneball i hovedet på skadelidte. I forhold til din sag er det afgørende, at skadelidte i principafgørelsen ikke deltog i sneboldkampen eller havde opfordret til den, men var i gang med at udføre sit arbejde, da kollegaen kastede snebolden.

Vi er opmærksomme på, at du var i gang med at rydde op og på dette tidspunkt var omfattet af loven. Forskellen er, at du selv foretager en handling, som bringer dig ud af arbejdets forhold ved for sjov at stille dig i vejen for en kollega, som ligeledes for sjov forsøger at lægge dig ned på gulvet.

I Højesterets dom af 3. juli 2008, som er gengivet i principafgørelse 1009, lagde Højesteret vægt på, at skaden skete under omstændigheder, der ikke havde en naturlig forbindelse med arrangementet, som firmaet var ansvarlig for. Skaden, som skete i forbindelse med en fodboldkamp, hvor skadelidte hældte en øl i baglommen på en kollega og gled i græsset, da han ville flygte, var derfor ikke omfattet af loven.

Vi mener, at principafgørelse 10-09 er mere sammenlignelig med din sag end principafgørelse 44-10. I principafgørelse 10-09 er det også tilskadekomne selv, som foretager den indledende handling, der bringer ham ud af arbejdets forhold.

Oplysningerne fremgår særligt af din beskrivelse af hændelsesforløbet i anmeldelsen og arbejdsgivers svar på spørgeskema om arrangementet.

Om reglerne

Ved arbejdsskade forstås efter loven en ulykke, der er en følge af arbejdet eller de forhold, det er foregået under. Skader, som sker på arbejdet under udførelsen af ens sædvanlige arbejde er omfattet af loven. Skader, som sker på grund af rent private forhold er derimod ikke omfattet.

Det er tilskadekomne, som har bevisbyrden for, at skaden er sket under arbejdet eller arbejdets forhold.”

Forklaringer

Der er afgivet forklaring af J og af vidnet H.

J har forklaret, at afdelingen holdte julefrokost i politiets lokaler. Der var opstillet langborde, hvor de havde spist og drukket øl. Arrangementet var afsluttet, og de var ved at stille ting i køkkenet og rydde op. Bordene var ved at blive sat på plads, da han og H mødtes på midten mellem bordene. Han stillede sig i vejen for H og sagde noget i retning af, ”nu er det os to”. H afviste, at de skulle have fat i hinanden. De stod i overtøj, og de skulle snart ud af døren. Han var ikke af den opfattelse, at de skulle til at bryde med hinanden. Han husker det som en benfejning, hvor H fejede benene væk under ham. Han mener ikke, at han havde fat i H, men det kan godt være, at han tog fat i H, da han fik fejet benene væk. De stod ikke næse mod næse, og der var ikke lagt op til at slå. Han gik hen imod H i sjov, men han havde ikke gjort klar til, at de skulle bryde. Hvis han havde taget fat i H, ville han have forventet en reaktion. Det har de øvet mange gange på politiskolen, og hvis han havde forventet en reaktion, var han ikke faldet. Da han lå på gulvet, havde han smerter, men efter nogen tid aftog den kontante smerte. Han blev rejst op af nogle kollegaer. Han kunne humpe rundt resten af aftenen, men han var godt klar over, at der var noget, som han skulle have kigget på. Han skulle overnatte hos en kollega, hvilket var aftalt på forhånd. Den næsten morgen blev han hentet af sin kæreste, og de tog på skadestuen. Før uheldet var han meget fysisk aktiv. Han var ved at søge ind til aktionsstyrken, og han brugte derfor meget tid på fysisk træning. Han brugte også efter uheldet meget tid på genoptræning. Han forventede, at det var en forstuvning, som lægerne havde sagt. Hans fysiske form fik imidlertid aldrig det niveau, som han havde tidligere. Han har måtte fravælge nogle sportsgrene, og han har måtte være påpasselig med forskellige ting sammen med sine børn. Hans knæ er mindre stabilt og mere stift på grund af operationsar.

Hvis han havde haft fat i H, ville han have forventet et selvforsvar fra H. Han blev overrasket, da H havde afvist, at der skulle være en situation. Han havde slået ud med armene og afspærret vejen, og han stod formentligt fortsat i vejen for H, da H afviste, at der skulle ske noget. Stemningen var god, og alle hjalp med at rydde op. Der var bestilt en taxa, og der var ikke tid til sjov og spas. Han

stillede sig blot i vejen som kollegial pingpong. H kunne have sagt noget under julefrokosten, men han husker ikke, at der var sket noget specielt. Han forventede ikke en reaktion, fordi han stod i vejen for H, og han mener ikke, at han stillede sig ikke i vejen for andre.

H har forklaret, at han er politibetjent hos Sydøstjyllands Politi i Vejle. Han og J er kollegaer. Julefrokosten var for operativ specialafdeling i lokalerne i Kolding. Det var ikke hans indtryk, at J var fuld. Han skulle selv køre hjem senere på natten, og han havde derfor ikke fået ret meget at drikke. Julefrokosten varede nogle timer. Han og de fleste andre hjalp med at rydde op. Der var en god stemning under både julefrokosten og oprydningen. J ville i sjov mosle med ham. Det afveg han fra i første omgang. Til sidst tog han fat i J, som faldt ned. Det var J, som indledte det, men det var ham, der tog fat i J. Det var kun for sjov. Han afviste at mosle, men han lod sig overtale til sidst, da J var lidt vedholdende. J var ikke helt forberedt på, at han tog fat i ham. Der havde foregået noget tilsvarende andre steder i lokalet, men han kan ikke huske, om J var en del af det. Der var en løssluppen stemning under julefrokosten, og der var lidt "skolegårdstumleri", som ikke var planlagt, men sådan blev det. J havde ikke fat i ham forinden.

J rakte lidt ud efter ham, men han kan ikke huske, hvordan det foregik præcist. J kan også bare have spærret vejen med et smil, mens de gik frem og tilbage. Der var ingen, der sloges, men det var en "flok hanner", som var samlet, og de skulle prøve kræfter med hinanden. Det gad han ikke til at starte med. Der er som oftest "skolegårdstumlerier", når de har julefrokost. Ledelsen deltager også i julefrokosten, og der er også flere fra ledelsen, som har deltaget i at mosle tidligere.

Parternes synspunkter

J har i sit påstandsdokument anført følgende:

" ...

Det gøres gældende, at Js skade ikke kan sammenlignes til skaden, der var til pådømmelse ved Højesteret i sagen U 2208.2406/2H. Det gøres endvidere gældende, at Ankestyrelsens afvisning med henvisning til U 2008.2406/2H og med henvisning til, at Js skade heller ikke er sammenlignelig til principafgørelse 44-10, i det hele er for unuanceret i forhold til arbejdsskadesikringslovens anvendelsesmetode.

For det første er det væsentligt at bemærke sig, at Højesteret i sagen fra 2008 tillagde en række omstændigheder vægt i sin samlede vurdering. Herunder bl.a., at skaden skete under en fodboldkamp, der var iværksat af medarbejderne selv, og som derfor ifølge Højesteret måtte anses at være uden forbindelse til firmaarrangementet iværksat af

arbejdsgiveren, samt at optakten til skaden havde været en egentlig gensidig "leg" mellem den skadelidte og kollegaen, fordi skadelidte hældte en øl i kollegaens lomme, hvorefter de løb efter hinanden.

For det andet er det om optakten/den gensidige leg i højesteretssagen værd at hæfte sig ved skadelidtes egen forklaring under retssagen om, at han udmærket var klar over, at hans handling ville føre til repressalier. Med hans egne ord vidste han, at "den skulle byttes på et tidspunkt", og at det ville blive hans "tur".

Til sammenligning bestod Js "deltagelse" alene i, at han for sjov stillede sig i vejen for sin kollega under oprydningen. Der var ikke tale om en forudgående fysisk kontakt mellem de to eller anden opildnet stemning sammenlignelig med omstændighederne i Højesterets dom. J kunne derfor ikke forvente en handling fra sin kollega i form af at blive forsøgt væltet på gulvet med et vrid i knæet til følge.

Hertil kommer, at Js skade – modsat arrangementet i sagen U 2008.2406/2H – skete på selve arbejdets adresse under en julefrokost, der i det hele må anses at have en naturlig forbindelse til arbejdet, ligesom skaden skete i forbindelse med oprydningen, som i det hele havde en naturlig forbindelse til julefrokosten.

Under disse omstændigheder må en afvisning af en skade med henvisning til selvforskyldt kådhed forudsætte, at den udviste adfærd *helt oplagt* ligger uden for sædvanlig opførsel, eftersom skaden uomtvisteligt skete på arbejdspladsen og indenfor rammerne af et arrangement arrangeret af arbejdsgiver. I dommen fra Højesteret indebar det *samlede* hændelsesforløb, at skaden oplagt faldt uden for loven. Samme kan ikke siges om Js skade.

Det skal for vurderingen også holdes in mente, at arbejdsskadesikringslovens objektive ansvar udspringer af helt samme hensyn, som ligger bag arbejdsgiverens ansvar efter DL 3-19-2: At arbejdstagerne altid skal være beskyttet og sikret på arbejdspladsen. Reglerne har derfor også et forebyggende sigte, der sikrer arbejdspladserne og arbejdsmiljøet, og de understreger arbejdsgivers ansvar herfor. Der henvises til punkt 3.1. i de almindelige bemærkninger til lovforslag nr. 216 af 9. april 2003 vedrørende lov om arbejdsskadesikring samt til side 12 i betænkning 792/1977 vedrørende arbejdsskedeforsikring.

Når man har at gøre med et tilfælde af (som beskrevet af Ankestyrelsen) kådhed/tumling, kan man derfor i sondringen mellem, hvad som er omfattet af arbejdsskadesikringens objektive ansvar, og hvad som oplagt bør holdes uden for, også skele til praksis for arbejdsgivers ansvar efter DL 3-19-2. Her fremgår klart, at arbejdsgiver alene kan fritages for ansvar i tilfælde af *abnorme handlinger*.

Som anført af Bo von Eyben og Helle Isager på side 161-162 i Lærebog i erstatningsret, 8. udgave, 15:

”Det er ikke afklaret, om arbejdsgiver er ansvarlig efter DL 3-19-2 i de tilfælde, hvor arbejdstageren forvolder skade ved en handling foretaget i kådhed. I sagen U 1952.73 H – skade forvoldt på A, der var ansat som B og C, hvis indbyrdes brydekamp i en arbejds pause resulterede i en skade på A – blev arbejdsgiveren frifundet, mens resultatet blev det modsatte i sagerne U 1930.558 V 8en kommunal snekaster kastede forsætligt en snebold mod en forbi kørende automobilist) og U 1937.158 Ø (en tam løve, der for morskabs skyld var sluppet løs på scenen i >>Hollænderbyen<<, forskrækkede en sangerinde, der fik et chok. Uanset af 1952-afgørelsen er den yngste, er det dens resultat, der forekommer altmodisch.

Retspraksis viser, at domstolene gennemgående *ikke har stillet store krav* for at anse en skadegørende handling for omfattet af arbejdstagerens tjeneste og dermed inde under DL 3-19-2-ansvaret, men det er vigtigt at betone, at handlingen dog skal have nogen tilknytning til hvervets udførelse.”

(Fremhævet her)

Se også side 106 i Martin Haug og Finn Schwarz, ”Ansvar for arbejdsskader – det fysiske og psykiske arbejdsmiljø”, 2. udgave, 2012.

For en meget nær sammenlignelig sag kan henvises til U 2012.3086 V, hvor arbejdsgiver blev fundet erstatningsansvarlig for en arbejdstagers uforsvarlige adfærd overfor en kollega. Som det fremgår af sagen (parts- og især vidneforklaringerne) var der også her tale om forudgående men udramatisk pjat mellem kolleger, som imidlertid udløste en skade.

Js og hans kollegas adfærd var tilsvarende ikke af en sådan abnorm karakter, at det med rimelighed kan holdes uden for arbejdsskadesikringens beskyttelsesområde.

Endelig gøres det for så vidt angår en eventuel egen skyld udvist fra Js side gældende, at arbejdsskadesikringsloven ikke i sin begrebsanvendelse opererer med egen skyld. Dog – og selvsagt – er tilfælde af *forsætlig selvbeskadigelse* ikke er omfattet, jf. side 219 i Mikael Kielberg, Arbejdsskadesikringsloven med kommentarer, 6. kommende udgave. 2016. Js handling kan imidlertid heller ikke sidestilles med forsætlig selvbeskadigelse.

Og skeler man igen til et arbejdsgiveransvar uden for arbejdsskadesikringsloven, fremgår det af praksis om egen skyld, at en

nedsættelse eller bortfald af erstatning med henvisning til arbejdstagers egen skyld kræver mere end blot at statuere en vis skyld hos skadelidte. Martin Haug og Finn Schwarz anfører følgende herom på side 348 i "Ansvar for arbejdsskader – det fysiske og psykiske arbejdsmiljø", 2. udgave, 2012.

"Det må kræves, at det står den ansatte klart, at hans handling indebærer et oplagt moment af uforsvarlighed. Almindelig ubetænksomhed eller et øjeblikks uopmærksomhed fører ikke uden videre til en konstatering af egen skyld."

Med henvisning til alt ovenstående gøres det herefter sammenfattende gældende, at Js skade skal anerkendes som omfattet af arbejdsskadesikringsloven, da hændelsen og skaden skete i forbindelse med Js udførelse af sit arbejde, og da de konkrete omstændigheder ikke taler imod en anerkendelse.

Til støtte for påstanden gøres endelig gældende, at J ved hændelsen blev påført en varig skade i form af en korsbåndsskade og menisklæsion i sit højre knæ, jf. de fremlagte lægelige akter samt også arbejdsgivers bemærkning om, at der ikke har været andre skader i Js højre knæ.

..."

Ankestyrelsen har i sit påstandsdokument anført følgende:

" ...

Ifølge arbejdsskadesikringslovens § 5 forstås ved en "arbejdsskade" en ulykke, jf. § 6, eller en erhvervssygdom, jf. § 7, der er en følge af arbejdet eller de forhold, det er foregået under. Skader forvoldt ved leg, skænderi, håndgemæng eller kådhed er ikke omfattet af arbejdsskadesikringslovens dækningsomfang, jf. bl.a. U2008.2406/2H.

Til støtte for frifindelsespåstanden gøres det overordnet gældende, at der ikke er grundlag for at tilsidesætte Ankestyrelsens afgørelse af 21. oktober 2016 om, at J ikke er kommet til skade som følge af arbejdet eller under arbejdets forhold.

Den konkrete hændelse den 7. februar 2014 var forårsaget af Js og hans kollegas leg/kådhed eller tilsvarende, hvilket, jf. ovenstående, ikke er omfattet af arbejdsskadesikringslovens dækningsomfang.

Det er J, der har bevisbyrden for, at der er grundlag for at tilsidesætte Ankestyrelsens afgørelse, hvorefter der var tale om eg/kådhed eller tilsvarende. Denne bevisbyrde har J ikke løftet.

J har således i sin sagsfremstilling i stævningen, s. 2, anført, at han på et tidspunkt for sjov stillede sig i vejen for en kollega, hvorefter kollegaen forsøgte at lægge ham ned på gulvet. Samme forklaring fremgår af Js anmeldelse af skaden til Arbejdsskadestyrelsen (nu Arbejdsmarkedets Erhvervssikring) (bilag 2, s. 2). Det fremgår endvidere af vidneforklaringen fra H (bilag 8, s. 1), at det var J, som opfordrede til den situation, der forårsagede skaden.

Hændelsesforløbet mellem J og en kollega var dermed udtryk for leg/kådhed eller tilsvarende fra begge involverede. Det var således ikke alene kollegaens handling, der kan betragtes som uden for arbejdsskadelovens dækningsområde, men også Js.

J har i sin stævning, s. 3, anført, at skadelidte i U 2008.2406/2H under retssagen forklarede, at han udmærket var klar over, at hans handling ville føre til repressalier, at *"den skulle byttes på et tidspunkt"*, eller at det ville blive hans *"tur"*, og at noget tilsvarende ikke gælder i nærværende sag, hvorfor hans skade skal anerkendes.

J har endvidere i sin stævning, s. 3, anført, at Ankestyrelsens afvisning ud fra præmissen om, at hans skade ikke er sammenlignelig med principafgørelse 44-10, er unuanceret i forhold til arbejdsskadesikringslovens anvendelsesområde.

I principafgørelse 44-10 anerkendte Ankestyrelsen en øjensskade opstået efter, at en kollega havde kastet en snebold i hovedet på skadelidte.

Ankestyrelsens afgørelse er udtryk for en skønsmæssig vurdering af denne sag, og Ankestyrelsen finder ikke, at optakten i U 2008.2406/2H var væsentlig anderledes end i nærværende sag, hvor J stillede sig i vejen for sin kollega under oprydningen, og kollegaen reagerede på hans opfordring. Derimod er der væsentlig forskel til principafgørelse 44-10, hvor den skadelidte blev ramt af en snebold *uden* selv at have deltaget i sneboldkampen eller i øvrigt have inviteret til at blive kastet efter.

..."

Parterne har under hovedforhandlingen nærmere redegjort for deres opfattelse af sagen.

Rettens begrundelse og resultat

Den 7. februar 2014 holdt operativ specialafdeling ved Sydøstjyllands Politi julefrokost i politiets lokaler i Kolding. Til julefrokosten, hvor J fik fejtet sine ben væk under sig af sin kollega H, deltog også J "nærmeste leder og dennes leder". Det er fra arbejdsgiverens side oplyst, at arbejdsgiveren var arrangør af julefrokosten og var med til at fastsætte rammerne for arrangementet, men at

arbejdsgiveren ikke havde underlagt deltagerne i julefrokosten særlige instruktioner ud over, at arbejdsgiver forventede "opførsel med god pli og ansvarlighed".

Parterne er enige om, at deltagelsen i julefrokosten og den efterfølgende oprydning var en del af arbejdets forhold.

H har som vidne forklaret, at der var en løssluppen stemning under julefrokosten, at der var lidt "skolegårdstumlerier", fordi kollegaer skulle prøve kræfter med hinanden, at der ofte var sådan tumlen, når de havde julefrokost, og at flere fra ledelsen havde deltaget i at mosle tidligere.

Retten forstår Hs forklaring om kollegaers afprøvning af kræfter med hinanden og "skolegårdstumlerier" således, at der var tale om en leg mellem deltagerne til julefrokosten uden noget specifikt formål ud over fornøjelsen herved. Der var ikke tale om planlagte aktiviteter, der som sådan havde en naturlig forbindelse til julefrokosten.

Uanset at det i øvrigt kan være naturligt, at deltagerne til en julefrokost er muntre og veloplagte på en lidt løssluppen måde, finder retten ikke, at en sådan leg i form af voksne mænds moslen og tumlen har en naturlig forbindelse til en julefrokost arrangeret af arbejdsgiveren, heller ikke selvom flere fra den nærmeste ledelse måtte have deltaget heri.

Efter forklaringerne fra H og J lægger retten til grund, at J under oprydningen for sjov med udslåede arme stillede sig i vejen for H, hvorved han inviterede til en reaktion fra H. H opfattede dette som om, J ville mosle med ham, hvilket han afviste. Da J herefter fortsat afspærrede vejen, lagde H J ned, hvorved J pådrog sig en skade i knæet.

Da J vedholdende lagde op til en reaktion fra H; en reaktion, som han i hvert fald efter omstændighederne måtte indse blev fysisk, handlede J med en sådan kådhed, at hans knæskade ikke skete som følge af arbejdet eller de forhold, det er foregået under.

Ankestyrelsens frifindelsespåstand tages derfor til følge.

Sagsomkostningerne er efter sagens værdi, forløb og udfald fastsat til dækning af advokatudgift med 25.000 kr. Det er oplyst, at Ankestyrelsen er momsregistreret.

THI KENDES FOR RET:

Ankestyrelsen frifindes.

Politiforbundet som mandatar for J skal inden 14 dage til Ankestyrelsen betale sagsomkostninger med 25.000 kr. Sagsomkostningerne forrentes efter rentelovens § 8 a.